

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

**Evangelhia Duminicii
a șasea după Rusalii
(Vindecarea slăbănogului din Capernaum)**

Ev. Matei 9, 1-8

În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: *Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!* Dar unii dintre cărturari ziceau în sine lor: *Acesta hulește.* Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: *Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă?* Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: *Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.* Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere.

Iertarea păcatelor e doar începutul îndreptării omului

Revenit în orașul său Capernaum, unde Își avea și locuință, Mântuitorul Iisus Hristos are această întâlnire cu un grup care i-au adus în față un slăbănog. Evangelhia de la Luca arată că era vorba despre patru oameni care, solidari cu suferința aceluia om bolnav, i-au dat o mână de ajutor să ajungă la Mântuitorul într-un mod mai original. Neputând ajunge, din cauza mulțimii, la Mântuitorul, Care Se afla într-o casă, demontează acoperișul casei și au coborât pe cel bolnav spre a fi vindecat. De aceea, Evangelhia de la Matei arată că vindecarea s-a produs ca rezultat al acestui gest care exprima o credință mare, căci zice: *văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!* (Matei 9, 2).

(continuare în pagina a doua)

Bucură-te, cea cu totul fără prihană, care ai zămislit în chip de neînțeles pe Fiul lui Dumnezeu, și pe Acesta L-ai născut cu trup, pe Cel Ce cu adevărat a luat firea noastră din sângiuirile tale, și are suflet înțelegător și de Sine stăpânitor. Că, fără să aibă nevoie, îmbrăcându-Se Hristos întru Adam, a mântuit pe om, zidindu-l din nou; pentru care în două firi este mărturisit de noi, ca Unul Care arată întru Sine lucrarea amândurora. Pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

**Cântări la Slujba Vecerniei de sâmbătă
seara, glas 5**

Iertarea păcatelor e doar începutul îndreptării omului

Cred că cea dintâi temă de meditare ar trebui să fie asupra credinței noastre, dar nu a credinței care este alimentată de propriile interese, ci de credința care la rândul ei alimentează altruismul și calitatea omului de a fi binefăcător. Dumnezeu ne-a făcut pe toți buni, o spune cartea Facerii: *Și a privit Dumnezeu toate câte a făcut și iată erau bune foarte* (Facerea 1, 31). Problema noastră nu este faptul că nu am fi buni, noi, ontologic, suntem buni, Dumnezeu nu ne-a făcut răi. Răul din noi și din jurul nostru s-a adăugat ca un „accident”, rezultat al libertății noastre, al alegerii noastre libere de a nu face ceea ce Dumnezeu așteaptă de la noi, de a nu împlini scopul pentru care El ne-a adus la existență. Răul ne contaminează prin slăbiciunile noastre și prin înstrăinarea noastră de Dumnezeu.

Dar ceea ce trebuie să ne dea gândit este faptul că bunătatea și binele din noi răsădite prin creație, nu este suficient, este doar sămânța care trebuie să se dezvolte și să rodească prin angajarea noastră liberă. Omul bun trebuie să manifeste bunătatea sa în jurul său, să iradieze bunătate. De aceea ne-a făcut Dumnezeu buni, nu pentru a trăi într-un confort spiritual și material, personal și egoist, ci bunătatea noastră trebuie să fie lucrătoare, să umple de bunătate și pe cei din jurul nostru.

Mântuitorul nu pomenește de vindecare, ci spune: *Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!* Între boala de care suferea, boală ce stârnise mila celor din jur, și păcatele pe care le făcuse era o strânsă legătură. Ai putea crede, judecând așa, că Dumnezeu stă cu lupa, cu microscopul, cu telescopul, cu toate instrumentele de supraveghere, atent cu viața fiecăruia dintre noi și cum apare cea mai mică greșală, aplică imediat și pedeapsa. Dar nu-i deloc așa. Între păcatele noastre, și ceea ce tragem ca urmare a acestor păcate nu încapere vreo atitudine negativă a lui Dumnezeu. Pentru că ceea ce este păcat, de fapt, ne degradează pe noi, ne strică ființa noastră, ne pervertește calitățile noastre, ne denaturează, nu mai suntem noi; omul care păcătuiește riscă să își piardă și identitatea, astfel încât devine un fel de purtător al păcatului și nu o persoană liberă. De aceea, Mântuitorul atrage atenția rostind aceste cuvinte: *Iertate sunt păcatele tale!*

Un alt lucru este iarăși interesant: omul nu

și-a cerut iertare pentru păcate, omul nu a cerut nici vindecare, probabil că nici nu putea vorbi în starea de paralizie în care se afla. A vorbit pentru el gestul celor din jur, credința celor din jur, iată i-a adus iertare de păcate. Pe această relatare evanghelică se fundamentează rugăciunea pe care o facem unii pentru ceilalți. Spune Sfântul Apostol Iacov în Epistola sa sobornicească: *rugați-vă unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.* (Iacov 5, 16). De aceea, rugăciunea unora pentru alora, nu este un simplu gest de respect, de bunăvoință, ci este un mod al nostru de a ne aduce în stare de înțelegere față de viața celuilalt. De aceea, rostind rugăciunea pentru alții putem realiza că și omul de lângă noi este marcat de suferință, chiar dacă, din oarecare mândrie personală, sau pentru oarecare demnitate, nu arată această suferință. Dar cu cât te rogi mai mult pentru un semen al tău, cu atât vei descoperi mai multe motive ca să te rogi și să îi fii de ajutor.

Cel de-al treilea aspect este dat de faptul că minunea pe care o face Mântuitorul Iisus Hristos s-a petrecut într-o zi de odihnă. Pentru acest motiv I Se reproșează Mântuitorului Iisus Hristos că încearcă să rezolve problemele oamenilor fără a mai respecta voia lui Dumnezeu. Și interesant este faptul că, absolvirea pe care o aduce acelui bolnav, de fapt, avea un efect văzut, un efect care era perceptibil celor din jur și avea menirea de a încredința că într-adevăr Dumnezeu iartă păcatele.

De multe ori ni-L imaginăm pe Dumnezeu ca pe un fel de bancă, fiind capabil să șteargă toate creditele noastre, toate datoriile noastre. Este în această imagine și o percepție realistă, pentru că într-adevăr, Dumnezeu ne iartă păcatele. Se creează un fel de morișcă în care alternează pocăința pentru îndreptarea noastră și starea de păcat. ”Ei și așa, dacă tot m-am pocăit postul acesta, acum îmi pot permite și eu luxul să mă mai distrez, în afara a ceea ce îmi cere rânduiala bisericească”. Este un compromis pe care îl facem, pentru că ne considerăm îndreptățiți. Dar, de fapt, iertarea care vine de la Dumnezeu și care este rodul nemărginitei Sale iubiri, nu rezolvă trauma interioară pe care o face păcatul. De aceea, este bine să avem în vedere vegherea noastră, atenția noastră asupra a ceea ce ne oferă ca tentație diavolul, lumea sau trupul nostru. Este necesară această veghere pentru că ne asigură o stare în care nu doar nouă ne facem bine, ci acest bine îl putem face și celorlalți.

Pr. Mihai Mărgineanu

**"Nufărul ăsta e alb și pur ca Măicuța
Domnului din icoana mea -
Prodromița"**

O întâmplare fericită m-a dus vara trecută la mare, în stațiunea Neptun. Ca să ajungem la plajă, treceam pe lângă un lac bogat în pește și împodobit cu frunze și flori de nufăr. Apa liniștită purta povara scumpă a frunzelor mari, rotunjite, și a florilor albe și diafane, care pluteau cu o grație nesfârșită. Nufării sunt florile care dăruiesc frumusețe, calm, puritate și o senzație de plutire și vis. Când te uiți la ei, te îndeamnă la tăcere, te duc cu gândul la rugăciune, la liniște și pace lăuntrică. Aceste flori imaculate iubesc apa însoțită și nu adâncă. Rădăcina lor e înfiptă în pământ, în mărul din fundul apei. Tulpina lungă poartă floarea deschisă la suprafața apei unde plutește de la nouă seara, până a doua zi dimineața, la ora 10, apoi floarea se închide. Toate aceste informații mi le-a dat un pescar care săvârșise "un păcat". Când în undița lui se agățase un pește și a vrut să-l scoată, lanseta s-a încâlcit într-o floare de nufăr și a rupt-o. Tocmai o descâlcise și, cu regrete, o lăsase pe mal. Trecând pe acolo, am privit-o și eu cu milă, și omul cu "păcatul" m-a îndemnat s-o iau: "Luați-o, că-i frumoasă! E nufăr alb, căruia noi îi zicem «titva apelor». E o bijuterie a naturii și-mi pare tare rău de ea". Am luat-o. Acum era floarea mea și eram "răspunzătoare de ea". Voiam să-i păstrez frumusețea, mirosul plăcut și să-i amân, pe cât se putea, sfârșitul. Am pus-o într-un pahar transparent și am ținut-o două zile pe balconul însoțit al hotelului. Răsfiată de soare, se

deschidea ca pe lac. Am poposit, apoi, o zi la Galați; și acolo "alintată" și-a etalat frumusețea, spre bucuria mea. Cu mare grijă am plimbat-o cu mașina la Iași, iar apoi, am dus-o la munte, la casa părintească de la Durău. Nimerind niște zile însorite și calde, s-a deschis și pe veranda de acolo. Spre bucuria noastră, și-a deschis floarea să vadă locuri și oameni noi. A fost uimirea fetițelor din vecini, care nu mai văzuseră o floare ca asta în viața lor. Maria, o copilă isteată, a spus cu admirație: "Nufărul ăsta e alb și pur ca Măicuța Domnului din icoana mea - Prodromița." Avea dreptate. Atunci mi-a venit ideea să-l duc la mormântul părinților. Doream să-l văd mesager înflorit al gândurilor noastre bune, de iubire și de recunoștință, pentru cei duși la cer. Mi-aș fi dorit din inimă să mai reziste nufărul meu călător, chiar dacă era fără rădăcini. S-a mai deschis într-o dimineață și a primit sărutul soarelui de la munte și al unui fluture roșu ca purpura. Ultimul omagiu pentru frumusețea lui ireală. Apoi s-a stins. Am stat lângă el și l-am privit cu întristare cum nu mai reușea să-și deschidă petalele. Dezrădăcinat, stârnit de la locul lui, își pierduse forța și bucuria de a trăi. Departe de locul lui, se simțea fără rost și străin, așa cum li se întâmplă și oamenilor smulși de la obârșia lor. Nufărul meu a murit. Dar eu știu, încă din anii copilăriei, o poezie în care se spune că Nufărul este o floare smerită care se supune voii lui Dumnezeu: *Când nufării-n lacuri văd stele că sunt Șoptesc:*

*Cum e-n ceruri, așa pe pământ!..
Și vântul pornește, Ecoul Divin, cu freamăt
pădurea răspunde: «Amin»!''*

Prof. Elena Precupanu

O, Maică Preacurată, ocrotește-i pe toți cei care cu cununi de laudă împodobesc icoana ta, prodromiților arată-le calea mântuirii, pe închinători acoperă-i cu harul tău, pe cei care din locuri îndepărtate aleargă spre icoană ajută-i și casa lor ferește-o de relele întâmplări, ca să Îi cânte împreună cu tine Dumnezeului celui Viu: Aliluia!

**Condacul al 13-lea
Acatistul Icoanei Maicii Domnului
Prodromița**

în reluare, azi, duminică, 28 iulie, ora 17.00

Un om de succes: SFÂNTUL

Invitat:

Preot paroh Mihai MĂRGINEANU,
Parohia "Sf. Ap. Toma" - Iași (Toma Cozma)

Moderator: Pr. Gheorghe MIHĂILĂ

Pe Iași TV Life, Sâmbătă, 27 iulie 2019, ora 11.00.

În reluare, Duminică, 28 iulie 2019, ora 17.00.

Emisiune TV săptămânală, realizată în colaborare cu
Centrul Cultural-Misionar "Doxologia",
Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Ne puteți viziona și pe www.iasitvlife.ro/emisiuni/lumina-ortodoxiei

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

- ◆ **Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019**
- ◆ **Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei**
- ◆ **Detalii la telefon: 0747 772 827
0742 044 844**

Ultimele zile pentru depunerea formularului 230, prin care orice contribuabil poate redirecționa 2%, din impozitul pe venit, respectiv până la data de 31 iulie 2019

Procedura nu implică nici un cost, redirecționarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în anul 2018 de către stat.

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA — TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Formulare personalizate găsiți și la pangarul bisericii sau pe site.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 28 iulie 2019

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

•Miercuri, 31 iulie 2019, este Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului

◇18.00 Paraclisul Maicii Domnului

În cadrul acestor slujbe va fi expusă spre închinare o icoană sfințită la Mănăstirea „Prodromu”, ce poartă semnătura vrednicului duhovnic și stareț Petroniu Tănase și este realizată după modelul icoanei Maicii Domnului Prodromița.

•Joi, 1 august 2019

◇ 18.00 Paraclisul Maicii Domnului

•Vineri, 2 august 2019

◇18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului (a cărei Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine), urmate de citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

•Sâmbătă, 3 august 2019,

◇07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților. Pentru cei plecați dintre noi, importantă este pomenirea lor la Sfânta Liturghie, ziua de sâmbătă fiind consacrată pomenirii celor morți.

◇18:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a șaptea după Rusalii